

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat) [af Knud Jespersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 2. Fremsat 6/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Efter det fremsatte forslag om ændring af kildeskatteoven skal låntagere indeholde 40 pct. af renten af lånet. Det indeholdte beløb skal indbetales til statsskattedirektoratet som foreløbig skat for långiveren efter tilsvarende regler, som gælder for udbytteskat.

Til begrundelse for lovforslaget anføres, at det må antages, at en betydelig del af de samlede skatteundragelser vedrører renteindtægter, der ikke kommer til beskatning.

Reglerne om udbytteskat, der efter lovforslaget skal finde tilsvarende anvendelse på den her omhandlede renteskat, går ud på, at selskaberne skal indeholde 30 pct. af det samlede udbytte og inden for visse frister indbetale det indeholdte beløb som udbytteskat til statsskattedirektoratet. Udbytteskatten godskrives aktionærerne som foreløbig skat, idet der i slutskatten modregnes et beløb på 30 pct. af det selvangivne udbytte.

Er det et selskab, der er udbyttmodtager, sker modregningen i selskabsskatten på grundlag af attester for, at der er indeholdt udbytteskat. Aktionærer, der ikke er skattepligtige, får det indeholdte beløb tilbagebetalt.

Efter lovforslaget skal indeholdelsen af renteskat ske ved enhver godskrivning af renter for indlånt kapital. Indeholdelsen skal således i hvert fald ske i renter af indestående i pengeinstitutter. Men efter bemærkningerne til lovforslaget må det antages, at indeholdelsespligten også skal omfatte andre låntagere uden hensyn til låneforholdenes karakter. Reglerne vil således, hvis dette lægges til grund, også omfatte

lån ifølge pantebreve, obligationslån og lån af anden art, f. eks. lån i forbindelse med afbetalingshandler.

Medens udbytteskatteordningen omfatter en relativt begrænset kreds af indeholdelsespligtige, vil den her omhandlede kreds af indeholdelsespligtige blive meget omfattende og forskelligartet. Efter de foreliggende oplysninger må det antages, at der vil være op imod 1½ mill. låntagere, der skal indeholde renteskat. En renteskatteordning i lighed med reglerne for udbytteskat måtte antagelig gå ud på, at låntagerne inden for visse frister indsender den renteskat, de har indeholdt i den forløbne periode, til statsskattedirektoratet. Renteskatten skulle så godskrives i forbindelse med slutskatberegningen på grundlag af långivernes selvangivne renteindtægter.

For selskaber m. v. må modregningen af renteskat nok ligesom modregning af udbytteskat ske ved skattebetaling på grundlag af særlige attester for indeholdt renteskat. Der måtte naturligvis føres kontrol med, at den pågældende låntager indeholder renteskat af hele sin renteudgift.

Endvidere måtte der eventuelt tilrettelægges en kontrol med, at der for en given renteindtægt er sket indeholdelse af renteskat af låntageren, således at der ikke med urette sker godskrivelse af renteskat.

For så vidt angår obligationsrenter måtte der antagelig tilrettelægges en særlig kuponskatteordning. I et meget stort antal tilfælde ville det blive nødvendigt at foretage tilbagebetaling af den indeholdte renteskat eller måske at fritage for skatetræk, idet långiveren ikke er skattepligtig af renteindtægten. Dette gælder i meget betydeligt omfang for obligationsrenter, der f. eks. tilfalder stat, kommuner eller skattefrie institutioner. Der måtte også ske tilbagebetaling i de tilfælde, hvor modtageren har en så beskeden indkomst, at han ikke skal betale skat af sin renteindtægt; det kan f. eks. dreje sig om pensionister med beskeden renteindtægt.

Alt i alt vil jeg tro, at det vil blive en meget vanskelig og administrationskrævende opgave at udvide udbytteskatteordningen til at omfatte renteindtægter i almindelighed. En vis forenkling kunne eventuelt opnås, hvis ordningen begrænsedes til indlån i pengeinstitutter, men i så fald ville man kun få fat i de renteindtægter, man i forvejen har bedst kontrol med.

Man kunne også forenkke ordningen ved, at låntageren i stedet for at indbetale renteskatten